

Děkuji

 litterate.cz/dekuji

Vidlák

12 srpna, 2023

Ti, kdo sledují i můj fejsbůk a ostatní rubriky tak vědí, že je to dnes právě týden, co skončila moje příslušnost k Českobratrské církvi evangelické. Už jsem to krátce zmiňoval na hentěch sociálních sítích a ptali se mě na to na Parlamentních listech, ale protože jsem věděl, že k mému případu bude mít vedení místního sboru v Miroslavi nějaké sezení, říkal jsem si, že na něj počkám, abychom to měli kompletní. To se v uplynulých dnech stalo, takže mi dnes dovoluňte konstatovat, že jsme se posunuli zase do padesátých let se vším všudy.

Ale začnu od začátku:

Před vánoci jsem přestal chodit do kostela. Když vám přímo v kostele říká člen vedení sboru, že jste dezinformátor a kolaborant a chystají si pamflet, kterým se od vás chtějí důrazně distancovat, tak nějak ztratíte pocit, že si sedáte do lavice s bratry a sestrami. Navíc jsem neměl úplně náladu, nechat se urážet od těch, kteří mi podle všech křesťanských proklamací měli být nejbližší.

Asi nemusím zdůrazňovat, že prakticky nikdo nepřišel, abychom o tom mluvili či diskutovali. To nebylo nutné. Názor si už udělali z velkých médií a české televize, což je samozřejmě snadnější, než u souseda zaklepat na dveře a promluvit si s ním. Na Kydech jsem svojí tehdejší frustraci z evangelických poměrů několikrát ventiloval a zároveň jsem si řekl, že jediné řešení je, se odstěhovat. Ne, že bych nesnesl nadávky, na to mě už dávno připravili různí internetoví trolíci od pražské kavárny, ale bylo jasné, že to brzy dopadne i na mojí ženu a děti. A v druhé rovině to dopadne na její rodiče – ona se totiž vždycky najde nějaká dobrá duše, která jim při každém vyhocení situace, třeba před volbami, přijde tím nejméně vhodným způsobem poreferovat, co veřejně říká jejich zeťáček.

Samozřejmě jsem s tím doma narazil. Moje žena je v Miroslavi doma. Její rodina tu žije po dlouhé generace, je svázána s místní evangelickou tradicí. Když jsem mluvil o tom, že je třeba se začít ohlížet, kde nechal tesař díru, protože tohle všechno má jediné řešení v tom, že sejde z očí, sejde z mysli, tak se s tím jen těžko smiřovala. Navíc, ona nikdy nebyla u toho, když ti jediné správné, hodné a pravdomluvné pronášeli své štiplavé poznámky o kolaborantech. Trápilo jí to, oponovala mi, myslela si, že to nebude tak hrozné, že prostě jen přeháním a ve skutečnosti jde pouze o několik záštiplných jednotlivců.

Ženy vždycky nakonec zvítězí a tak jsem se nechal ukecat a po půl roce jsem do kostela zase šel. Ale vydrželo to jen dvě neděle. Hned při té druhé vystoupil dopředu místokurátor sboru a přivítal shromáždění slovy, že se tu dnes sešla pestrá směsice domácích, hostů, dezinformátorů a proruských kolaborantů. Oficiální představitel vedení sboru to řekl při oficiálním pořadu bohoslužeb...

I zvedl jsem se, prošel jsem středem zkoprnělých farníků, vytřepal jsem na prahu prach ze své obuvi a řádně za sebou práskl dveřmi. Chudák moje žena tam seděla vedle mě a měla z první ruky, jak dnes vypadá křesťanská láska k bližnímu. Milý celníku Zachee, dneska už by Ježíš u tebe nevečeřel, dneska by tě vyhodil.

Nejlepší ale bylo, co pak následovalo. V týdnu se sešlo vedení sboru, aby k celé věci zaujali stanovisko. I moje žena tam byla s nimi. I zjistila, že staršovstvu vlastně vůbec nevadí, co místokurátor řekl. Že s tím vlastně souhlasí. Že mají výhrady jen ke způsobu, jakým to řekl, že to nebyla ta správná příležitost a mělo to být řečeno možná jinými slovy. Samozřejmě jsou to jen malé výhrady, které budou snadno a rychle zahlazeny...

A má žena už ví, proč budeme muset zvednout kotvy a změnit místo. Když to neuděláme, bude se to stupňovat...

Mluvil jsem o tom s Pepe Nerušilem z pražské SPD, kterého mám rád a on mi řekl, že si můžeme podat ruce. Jemu zase vyhodili z církevní školy dceru. Hodnoty jeho rodiny se totiž neslučují s hodnotami školy. Takhle mu to ředitelka napsala. Inu, stačí jeden agilní udavač, který splní svou liberálně demokratickou povinnost, pak trochu řvoucích libtardích bojůvek na twitteru a všichni se bojí. Pepe Nerušil se stěhuje do anonymní vnitřní Prahy a já přemýšlím, jak to udělat, abych mohl být dále Vidlákem a mít svoje milované hospodářství, ale jak být co nejdál od místní pravdy a lásky, protože jinak se postarají, aby jejich evropské hodnoty pocítila celá moje rodina.

Proč to všechno píšu...

Přátelé, nebýt vás, už dávno bych to zabalil. Nebýt vaší obrovské podpory, zřejmě bych tohle neustál. Nebýt vašich návštěv u mě, nebýt vašich mailů, telefonátů, nebýt vaší vřelosti při osobních setkáních, nebýt vaší odezvy při mých veřejných vystoupeních, dávno bych dal přednost klidu v rodině... V tomto těžkém půlroce se opravdu ukázalo, kdo mi byl přítelem v nouzi a já chci dneska poděkovat Petře Rédové, Davidu Moosovi, Zbyňkovi „Jestřábovi,“ Honzovi Maňákovi, Ondrovi, Bannymu a mnoha dalším, kteří to celé prožívali se mnou a starali si, aby moje špatná nálada nikdy nepřekročila kritický bod.

Musím poděkovat také Jardovi Polanskému, šéfredaktorovi Parlamentních listů, protože mě učí, jak být institucionalizovaným kreténem... to je totiž jediný způsob, jak v dnešní libtardí době přicházet do veřejného prostoru a nezbláznit se toho. Jsem rád, že se učím u mistra. Děkuji také Honzovi Fulínovi z Prvních zpráv, že i u něj mohu mít svůj azyl. A samozřejmě nemohu vynechat Martinu Kociánovou, která v téhle divoké době umí udělat atmosféru, že je vlastně všechno v pořádku.

Děkuji vám všem, kteří mě denně čtete, kteří si uděláte čas, mi poslat pár slov a kteří se nezlobíte, že v záplavě korespondence nedokážu odpovědět každému. Před prázdninami jsem upozorňoval, že budu na žních a nebudu mít prostor na rozesílání knih. Ale vaše finanční podpora se prakticky nezastavila. Víte, je mi nepříjemné, dostávat něco jen tak bez protihodnoty, proto jsem s radostí uvítal nabídku Petry Rédové, že moji knihu načte jako audio. Nechápu, kde při svém zaměstnání a veřejném vystupování na tohle vzala čas. A nejenže načetla moji knihu, ale každý den načte můj článek... pro ty, kteří jsou třeba za volantem, mohou poslouchat, ale nemohou číst. Odkaz je zde: <https://youtube.com/@PetraRedova>

Honza Maňák začal na namluvenému slovu přidávat videjka do pozadí a ejhle... Vidlák je najednou na Tiktoku a má tam půl milionů shlédnutí... Mezi mladými... David Moos s Jestřábem tomu dodali technické zázemí.

Banny dává moje texty na Telegram. Ondra na Twitter.

Pořád se mluví o sjednocování a spolupráci. Tady máte příklad jedné takové velmi úspěšné spolupráce, která nám všem pomáhá v tom, co chceme dělat a pomáhá i ostatním v tom, co chtějí dělat oni. Nemuseli jsme si na to psát ani smlouvy, ani stanovy, prostě je to win – win pro všechny a my nejsme žárliví. Příští neděli pro ně griluju prasátko...

Nejraději bych pozval vás všechny, co mě čtete, ale pokud budu věřit číslům, kdybych vás naráz pozval padesát a věnoval tomu každý víkend, trvalo by mi to asi dvě stě let. Do svého domu se mi padesát hostů navíc ani nevejde. Měl jsem teď šanci koupit krásnou sýpku, kde bych padesát lidí ubytoval, dokonce bych si ji mohl i dovolit, ale majitel ji prodá jedině s tříhektarovým zemědělským areálem... takže kdybyste náhodou nevěděli, co s osmi miliony peněz, můžete si koupit tři hektary budoucích stavebních parcel, Vidlák se přifaří s malým kouskem a bude schopen zvat čtenáře alespoň po padesáti, čímž bude mít dvě století co dělat.

Ale abych se alespoň trochu odvděčil za vaši přízeň, každý kdo mi poslal (a nebo pošle) alespoň 200,- Kč, může si stáhnout moji audioknihu. Právě teď jsme upravili přímo na Vidlákových kydech rubriku „Objednat knihu,“ kde si samozřejmě můžete zadat adresu pro zaslání tištěné knihy, ale můžete si nově i stáhnout audioknihu. Rád pak poreferuji Petře Rédové, kolik lidí ocenilo její práci.

Od prvního září navíc bude možné si stejným způsobem vyžádat i druhý díl knihy. Představím ji za týden, ale vězte, že už je hotová a čeká u mě v garáži na začátek školního roku, kdy ji začneme rozesílat. Systém bude stejný – kdo pošle Institutu českého venkova alespoň 350,- Kč, bude si ji moci nechat zaslat.

Děkuji vám všem. Děkuji za každý kousek podpory, děkuji za každé vlídné slovo, kterého se mi od vás, čtenářů, dostalo. Děkuji za vaši přízeň, děkuji za vaše diskusní příspěvky, děkuji za souhlas i nesouhlas.

Váš Vidlák